

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל אורן-יעקב הדרי ז"ל

בן מרגלית ואמנון

נולד בנהריה

בתאריך א' באב תשי"ב, 23/7/1952

התגורר בקיבוץ גשר-הזיו

התגייס בפברואר 1971

שרת בחטיבת כפיר

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

כ"ח בתשרי תשל"ד, 24/10/1973

נקבר בבית העלמין גשר הזיו

הותיר אחריו הורים, אחים ואחיות

בן 21 בנופלו

קורות חיים

אורן, בן מרגלית ואמנון, נולד ביום א' באב תשי"ב (23.7.1952) בנהריה, כבן לקיבוץ גשר-הזיו. בשנות ילדותו הראשונות הצטרף להוריו, שיצאו לשליחות בארצות-הברית ובקנדה, שם החל בלימודי השנה הראשונה. בשלהי אותה שנה חזרה המשפחה לקיבוץ. את לימודיו היסודיים סיים בבית-הספר של גשר-הזיו ואחרי-כן השלים את לימודיו התיכוניים בבית-הספר האזורי "סולם-צור". אורן נתקל בקשיים רבים בקליטה בחברה עם שובו לקיבוץ, אולם התגבר עליהם ועד מהרה נהיה חבר פעיל בחברת הילדים. הוא היה כשרוני בעיקר במקצועות ההומניים, אם כי למעשה גם נמשך לתחומים המדעיים. הוא הצטיין בלימוד השפה האנגלית, קרא ודיבר בחפשויות רבה בשפה זו, ובכך התקרב ביותר אל עולם הספרות האנגלית. הוא אהב ספרות בכלל והקדיש הרבה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מזמנו החופשי לקריאת ספרים, ובעיקר הייתה אהובה עליו השירה. בתום לימודיו התיכוניים הכין אורן עבודת-גמר, שנושאה תצפיות מחקרים על הרגלי דגירת עופות בענף ההודיים בקיבוץ. בעבודת-גמר זו השקיע שעות רבות, ולא חס על שעות הפנאי שלאחר הלימודים ועל ימי חופשה. בית-הספר הגיש את עבודתו לתחרות מטעם אוניברסיטת בר-אילן ואורן זכה בפרס. לאחר קבלת הפרס הרצה באוניברסיטה על מסקנות עבודתו. את האהבה להודיה טיפח אורן כבר בראשית תקופת לימודיו בבית הספר התיכון, שעה שהחל לעבוד בענף זה. הוא השקיע מאמצים רבים בעבודה, ובעיקר ניסה להבין, ללמוד ולקלוט הרבה ככל האפשר. תחום נוסף שאורן עסק בו היה ספורט. הוא היה חבר בקבוצת הכדורסל של הקיבוץ, ב"הפועל" היה שייט - אולם תחום פעילותו העיקרי היה ריצות למרחקים ארוכים. הוא גילה שיש בו כישרון וכוח סבל, והצליח ביותר בתחום ספורט זה. כך זכה בפרס הראשון בריצה ליחיעם, בפרס השני בריצת התבור ובפרס החמישי בריצת הר-הכרמל. נוסף על כל אלה אהב לשיר וליוה את עצמו בנגינה בגיטרה. למרות עיסוקיו הרבים מצא אורן פנאי לטפח את בניו הצעירים של הקיבוץ, ובמשך שנתיים עסק בהדרכת כיתות בבית-הספר היסודי במשק. הוא דאג לחניכיו לא רק בזמן הפעולות, המשחקים והטיולים - אלא ליווה אותם גם בחיי היומיום בקיבוץ ועקב אחרי התפתחותם החברתית. הוא השכיל לעשות זאת תוך יצירת יחסי קרבה וחברות, וביטול הריחוק שבין מדריך לחניך. יחסו להדרכה היה חלק מנאמנותו לקיבוץ ומעורבותו המלאה בחיי החברה שבו. מעורבות זו התבטאה הן בחיי המשק והן בחיי החברה המצומצמת של בני גילו. הוא היה אחד הפעילים בכיתה, וייצג את החברה בחטיבה ובוועדות בית-הספר. זו הייתה לו תקופה של פעילות ציבורית ענפה, שבמהלכה יצר קשרים עם חברים ממשקים אחרים, והשתתף בכל הפעולות של החטיבה ושל בית-הספר. הוא נהג להשתתף בכל שיחה וויכוח וקבע לעצמו עמדה בבעיות הקיבוץ ובהוויות העולם. למרות מעורבותו בחיי החברה היה אורן אינדיבידואליסט, ותכונה זו הייתה סימן ההיכר הבולט ביותר שלו. הוא חשב, הביע דעות ופעל תמיד לפי ראות עיניו, אפילו נגד הדבר את המקובלות בחברתו. אחד הדברים שבהם היה שונה משאר חבריו לכיתה הייתה זיקתו למסורת והתעניינותו בדת ישראל ובהווי החג והמועד. בימי כיפור ובחגים נהג ללכת להתפלל בבית-הכנסת ונוהג זה הבליט את שלמותו עם עצמו ואת כנותו. אורן הצטיין בפתיחות רבה. בזכות פתיחות זו והעניין שגילה בחיי הזולת וברגישותו, יחד עם רגישותו-הוא, קנה לו חוג מכרים רחב - וביחוד בקרב

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בנות המין היפה, שהיתה לו אצלן הצלחה רבה. כבן הבכור חש אחריות גדולה כלפי משפחתו - ביחוד לאחר שהוריו נפרדו. הוא יצר קשר אמיץ עם הוריו ועם אחיו, ונהג לבלות אתם שעות ארוכות, מתוך אהבה ונאמנות ומתוך רגש אחריות עמוק. הוא טיפח גם יחס קרוב ביותר לאביו - לו דמה ביותר בבגרותו ובתחומי התעניינותו.

אורן גויס לצה"ל במחצית פברואר 1971 והתנדב לסיירת-צנחנים. במסגרת זו השלים קורס צניחה וקורס מ"כים, ואף נשלח לקורס קציני חי"ר. הוא לא סיים את הקורס והועבר לשרת ב"סיירת חרוב" כעוזר קמב"ץ. אורן לא אהב את המסגרת הנוקשה הכרוכה בחיי צבא ולעתים נתקל בקשיים, הן בסיירת-הצנחנים והן בקורס הקצינים, שכן מטבעו סלד ממשמעת עיוורת, שאין מאחוריה שכנוע עצמי והכרה מלאה בנחיצותם ובנכונותם של דברים. הוא המשיך לשמור על האינדיבידואליות שלו ועל פתיחותו, היה עליו ומאיר פנים ויחד עם זאת נהג אחריות ורצינות בביצוע כל משימה שהוטלה עליו. אורן היה נכון תמיד לעזור לכל אדם, הן בתקופות האימונים הקשים והן בחיי היומיום בצבא. בחופשות מהצבא נסע לרוב לקיבוץ שלו והשתדל תמיד להיפגש עם ידידיו ולבלות במחיצתם. הוא הקדיש זמן רב לאחיו, טייל אתם ובילה אתם שעות רבות. בחופשות ארוכות היה נוסע למקומות שונים כדי לבקר אצל הקרובים ללבו - לקיבוץ, לירושלים, מקור מגורי אביו, לחבריו במשקים אחרים. במלחמת יום הכיפורים השתתף אורן בקרבות הבלימה והפריצה נגד המצרים בחזית סיני. ביום כ"ח בתשרי תשל"ד (24.10.1973), נפגע אורן ונהרג מיריית צלף מצרי, בשעה שיצא לחלץ פצועים ממערב לתעלה, על הסוללה בכניסה לסואץ. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בגשר-הזיו. השאיר אחריו הורים, אחים ואחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

קיבוץ גשר-הזיו הוציא לזכרו חוברת זיכרון ובה דברי חברים ובני משפחה על דמותו, ושיחות של חברים לכיתה, לקיבוץ ולשירות הצבאי.

בקדרותה אמר: כאן אני מרגיש שאכן
פרצה מלחמה, ויש לעשות משהו...

עד מהרה למד גם אורן עצמו לדעת את
המלחמה בכל אכזריותה. יחידתו הוחשה
דרומה, להצטרף אל הכוחות הלוחמים
אשר ביום ה-22 לאוקטובר צלחו את
תעלת-סואץ.

הסיירת של אורן הדרי נעה בדרך
המובילה לעבר העיר סואץ, ודרך זו
הופגזה כל הזמן על-ידי תותחי המצרים.
לפתע פגע פגז באחד מכלי-הרכב שבשיירה,
זה נבלם במרכזו של ציר-התנועה.
משימת-החילוץ של הרכב הפגוע, היתה
כפולה: לפנות את הפצועים וההרוגים;
לגרור את הרכב אל מחוץ לנתיב-התנועה.
אורן הדרי נחלץ לפנות את הפצועים,
וקצין המבצעים של היחידה פנה לגרור
את הרכב הבווער. כאשר שב הקצין למקום
הפיגוע מצא גם את אורן הדרי מוטל מת
(צלף מצרי פגע בו).

אורן, אף שהיה לוחם מעולה ונועז, לא
ראה בצבא יעוד ודרך בחיים. לבו לא
נמשך להשלים את קורס-הקצינים אליו

הדרי אורן

בן מרגלית ואמנון
גשר-חזיו

סמל אורן הדרי, נפל בעת מילוי
משימה לפינוי פצועים, ביום כ"ח
תשרי תשל"ד, 24 לאוקטובר 1973, חמש
שעות בטרם נכנסה לתוקפה הפסקת-האש
בין צבאות ישראל ומצרים. זה אירע בצד
המערבי של תעלת-סואץ, בקילומטר ה-15
של דרך-העפר, כאשר כוחות השריון של
צה"ל שעטו להשלים את כיתורה של
העיר סואץ. אורן הדרי — סמל מבצעים
באחת מן הסיירות המהוללות של צה"ל,
היה בתוך השיירה, שנעה על דרך-העפר
למילוי המשימה הזאת.

בפרוץ מלחמת יום-הכיפורים, היה אורן
עם חבריו ליחידה בבקעת-הירדן. אמנם,
שם חשו החיילים הקלה מסויימת
משנוכחו שהחזית הירדנית רגועה, אולם
רגשות של תיסכול נעורו בהם כאשר החלו
מגיעות ידיעות מחזיתות הדרום והצפון.
אורן הצליח „לקפוץ" לביקור קצר בביתו
שבירושלים, אך כאשר ראה את העיר

שקד אורן על עבודת-מחקר בביולוגיה, בנושא „התנהגותם של תרנגולי הודו“. הוא בחר אמנם בנושא זה בגלל היותו שימושי לצרכי-המשק, אך גם משום שגילה ענין בהתנהגותם של בעלי-חיים. על עבודתו זו זכה אורן בפרס מאוניברסיטת בר-אילן.

תחביבים רבים היו לו לאורן ובהם גם נשתקפה אישיותו הפעלתנית. כספורטאי היה רץ מצטיין וזכה בפרסים במירוצים למרחקים ארוכים. הוא שיחק כדורסל בנבחרת המשק והיה חבר בולט ב„הפועל“. הוא גם אסף בהתמדה בולים, פרט בהנאה על גיטרה ואהב לשאת קולו בשיר (במיוחד שירי-עם אמריקאיים).

אישיותו של אורן הדרי בלטה גם כמדריך-נוער במשק ובתנועת הנוער העובד והלומד. הוא קשר ופיתח בקלות קשרים עמוקים עם מתנדבים מחו"ל, שבאו לעבוד ולהתארח במשק. באותה קלות יצר קשרים בארצות-הברית, לשם יצא לסייר במשך חודשיים, בעודו תלמיד תיכון.

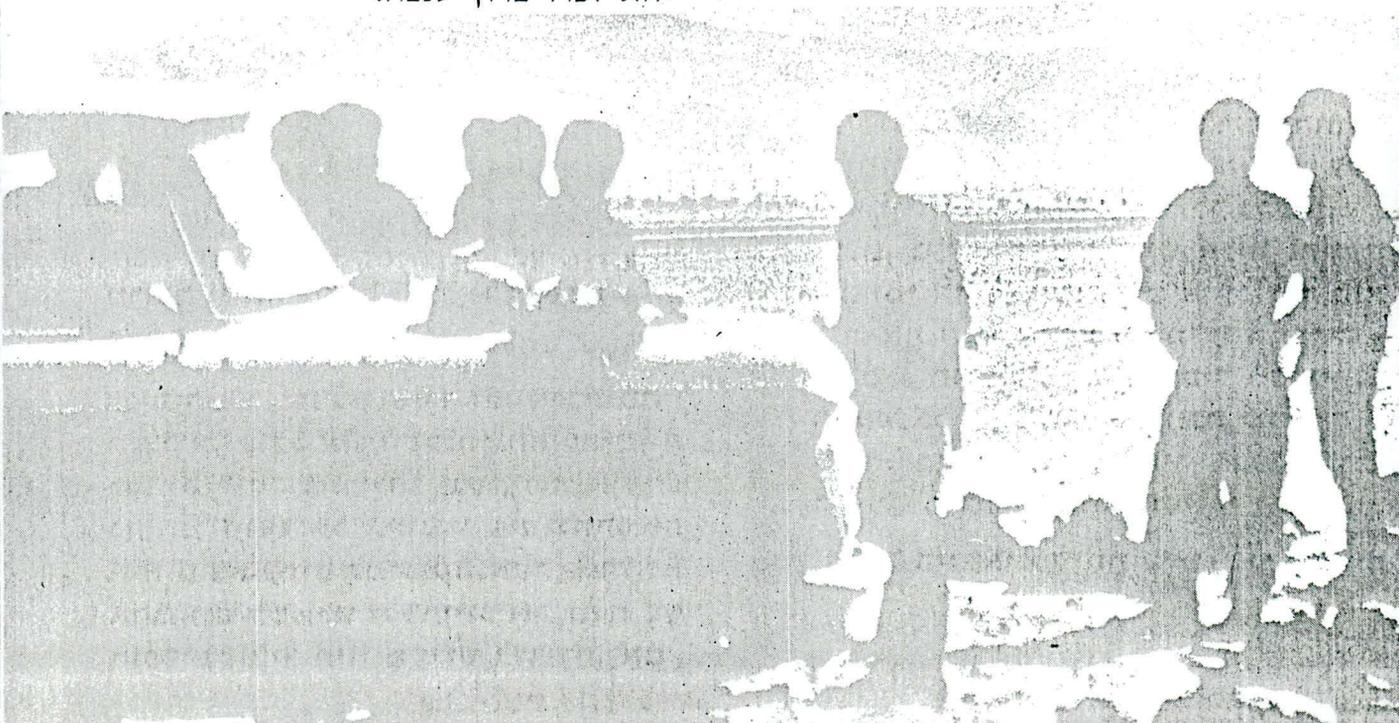
אורן הדרי התכוון, עם שיחרורו מהצבא, לשוב לגשר-הזיו, לשהות בו שנה ולאחר-מכן לצאת לסייר בעולם. אך מלחמת יום-הכיפורים קטעה לנצח תוכניות אלו של צעיר מחונן ומלא רוח-חיים.

יהא זכרו ברוך לנצח.

נשלח, והוא חזר לסיירת כדי לשמש כסמל מבצעים. אך אורן היה מקובל ואהוד על מפקדיו ופיקודיו, והם שיבחו אותו על התכונות היפות שאיפיינו אותו. היו בו רגש של אחריות עמוקה וחוש צדק מפותח, והמלחמה אף חידדה את התכונות הללו בימי-הקרב בהם עשה בקו-האש הראשון.

דמותו וקווי-אופיו של אורן הדרי עוצבו במידה רבה במסגרת החברתית של קיבוץ גשר-הזיו. הוא נולד שם בחודש יולי 1951 כבן בכור להוריו, חברי המשק, מרגלית ואמנון — סגן מנהל היחידה לצפון-אמריקה במחלקה לאירגון והסברה של הסוכנות היהודית וההנהלה הציונית.

את חינוכו העממי והתיכוני קיבל אורן בגשר-הזיו, והוא גילה עירנות מיוחדת במקצועות ההומניים. במדעי הטבע נמשך לביולוגיה, אך להצטיינות מיוחדת זכה בלימוד השפה האנגלית. בכיתה י"א

אורן הדרי

נפל בקרבות הטיהור על הסוללה

המטרבית של תעלת סואץ

ב-24.10.73

היה משהו מאוד מיוחד בין אורן לכינני, מן ההתחלה. כששמעתי לראשונה אומר דבר מה באנגלית, (אינני זוכר כעת מה אמר) חשבתי מיד שהוא מארה"ב, כמוני. למעשה גיליתי מאוחר יותר, כי ביקר בעיר בה גרתי, וזה בנוסף לעובדה כי אמן היתה ילידת ארה"ב.

הכרנו זה את זה במשחק שח-מט, שהיה תענוג בשבילי והזדמנות נדירה לאורן לדבר אנגלית. עיניו הכחולות התרכזו בלוח השח-מט, ולעתיים אף היה תוקע מקטרת בין שיניו, ומבטם את החדר בריח הטבק. ועתה, לא יהיה עוד בחור מאושר שישחק שח-מט בחדר המבצעים ב"גדוד" או בקיבוץ גשר-הזיו, מקום בו עדיין אין חברי הקיבוץ ומשפחתו מאמינים שאורן לא ישוב.

אורן בילה זמן מה בדירתו בירושלים, ונדמה לי, שחברתי לדירה, בחורה אמריקאית למדה לאהוב אותו מבלי שאהיה ער לכך. בכינו יחד כאשר נודע לנו שנפל.

הרגשתי עד כמה נגעו חייו של אורן בחיי שנינו, עד כמה השפיע עלינו באותן הזדמנויות מועטות שבילה יחד עמנו. ואולי היתה זו תכונתו הבולטת ביותר; חמימות קלילה, כמו יום של קיץ; חמימות שאין צורך לחפש אותה, חמימות נהדרת אשר מחממת את הגוף והבטח, מאירה חיוך ומעוררת שיר.

אלה שהכירו את אורן לא ישכחוהו. כי בישראל השמט והחמימות חזכירו לנו אותו יום יום, כפי שיעשה זאת הרקע הכחול של השמים אשר מסם מחייכות, אולי, עיניו של אורן ברגע זה...

דורון ל.

... הוא רצה לבנות מסק של תרנגולי הודו, אחרי שישתחרר. וכשהיה יושב במבצעים, ניחם את עצמו: "אין דבר, עוזי, העיקר שהיא אוהבת אותי".

ואינני יודע אם היא עוד אוהבת אותו. אולי? - אני בטוח שהיא - אמן, עדיין אוהבת. בטוח!

את גודל האסון תפסנו בשעות הקטנות של הלילה, כשהיינו לבד
ונאבקנו בחלומות הרעים, וחשבנו אם אותו קליע היה פוגע בי,
או כך. איזה עולם הפסדנו? - תכניות, שמחות, רצונות ואהבות.
ולפתע פתאום - סוף! כך, באמצע, הכל נמוג.

לא מפליא שהוא - אורן - עדיין ממשיך להיות אתנו במבצעים.
אני רואה אותו עומד על סף הדלת, עם תד"ל ו"עוזי", עומד
ומחייך את החיוך האופייני לו. וכשהוא מסמן מפות הוא משמיע
חיקויים של חיות, או לשמוע את קולו בקשר: "רות, עבורו".
קניתי תקליט של ליאונרד כהן, וכששמעתי את "סוזן", נזכרתי
באורן. הוא ידע לנגן בגיטרה ואף ידע את המילים. גם ריח השבך
מזכיר לי שוב את אורן.

קולו נדם, והמקטרת כבתה.

משורר כתב על "אלהים המרחם על ילדי הגן, ועל הגדולים לא
ירחם כלל". האמנם?... ילדי הגן הם האחים והבנים של הגדולים,
הזוחלים בחול שותתי דם אל תחנת האיסוף הגדודית. הלזה יקרא
אלוהים רחמים? לא נותר אלא להתנחם שאורן וחבריו נמצאים כרגע
בעולם אחר. יפה יותר. פחות אכזר. פחות מכושר.

הצורה בה קיבל אביו של אורן את הידיעה על נפילת בנו, רק
מוכיחה מאיזה צוק איתן נחצב אורן עצמו. אשרי הבנים לאבות
כאלה, ואשרי האבות שזכו לגדל בנים כאורן.

עוזי ב.

